

a régi alkotásokhoz vonz, felvilágosult nosztalgia. Szembe találja magát az évezredek alapértékek működésképtelenségének olyan, magasszintű átesztétizálásával, mint például Ransmayer *Utolsó világ* című regénye. Nem hagyja nyugodni a gondolat, hogy ama alapértékek, már két és félezer évvel korábban is mindössze *áhitottak* voltak. Hasonlóan George Steiner elgondolásához: „A katharszisz fogalmának megoldatlansága ragyogóan megmutatkozik abban, ahogy az *Oidipusz Kolonoszban* végén elcsillapul a rettegés.”

